

Informácie z nášho Domova

V súčasnosti má Domov Jah jireh kapacitu 14 rezidentov. Všetky miesta sú momentálne obsadené. Ďalšie prihlášky prijímame do poradovníka čakateľov.

Záujemcovia o prácu v Domove Jah jireh na pozícii opatrovateľ/opatrovateľka a pomocná sila sa môžu informovať prostredníctvom e-mailu: dps@jahjireh.sk alebo telefonicky na čísle +421465433196 v pracovných dňoch. Môžu sa prihlásiť záujemcovia o plný alebo skrátený pracovný úväzok.

Životný príbeh: Jozef Vašák

Dnes sa zoznámime s ďalším rezidentom domova Jah jireh v Prievidzi. Je ním stále usmiaty Jozko Vašák.

„Narodil som sa v roku 1942 v obci Matejovce nad Hornádom na Spiši ako siedme z jedenástich detí. Spomínam si na svoje detstvo cez vojnu – život bol ťažký, a keď mamka chcela, aby sme mali každý deň čo jesť, museli chlieb pred nami schovávať. Vojna sa skončila, ale naše ťažkosti nie. Už v mladom veku som začal zarábať, aby som pomohol rodičom postarať sa o mojich mladších súrodencov.

Pracoval som ako šofér, v železorzudných baniach, na stavbách i priamo v bani. Časom som sa oženil a v Spišskom Hrušove sme si postavili dom. S manželkou sme vychovali 4 synov.

Od detstva som sa zaujímal o Boha a náboženstvo. Naša rodina patrila do katolíckej cirkvi. Pravidelne som chodil do kostola a slúžil som ako kantor. No niektoré

veci v cirkvi sa mi nepáčili – pokrytecké správanie duchovných, nebiblické nauky o nesmrteľnosti duše a o trojici. Keď som mal asi 40 rokov, verejne som vystúpil v našom kostole a povedal som, že to, čo učia, nie je podľa Biblie a že nekonajú podľa nej, ale porušujú Boží zákon. Prestal som chodiť do kostola, ale viery v Boha som sa nevzdal. No mal som pocit, že nikde nepatrím.

Približne v tom čase k nám do práce nastúpil nový kolega Viktor. Iní spolupracovníci sa o ňom vyjadrovali hanlivo, ba ani v autobuse si k nemu nikto zvyčajne neprisadol. Chcel som zistiť prečo. Dozvedel som sa, že Viktor je Jehovov svedok. Dali sme sa do reči a Viktor mi ponúkol, že bude so mnou študovať Bibliu. Povedal som mu, že Sväté Písmo dobre poznám, a odmietol som.

V tomto čase som však stále viac uvažoval nad zmyslom života a cítil som duchovnú prázdnotu. Viktor sa nevzdal a raz mi povedal: „Podme to ešte raz preskúmať, možno si len niečo prehliadol.“ Nakoniec som súhlasil so štúdiom. A postupne sa mi otvárali oči. Zrazu mi všetko dávalo zmysel. Pravdu som nadšene prijímal a v roku 1990 som bol pokrstený na zjazde v Prahe. Keď som sa vracal domov, mal som pocit, že kráčam vo vzduchu a nie po zemi. Konečne som našiel pravdu a mohol som uctievať jediného pravého Boha! Dal som si za cieľ celej rodine hovoriť o tom, čo som sa dozvedel.

Zistil som, že niektorí moji príbuzní vedeli o pravde už od 20. rokov minulého storočia od ľudí z Ameriky a dobre poznali bádateľov Biblie. A tak ma podporovali. Ale väčšina členov mojej rodiny bola proti pravde, ktorú som spoznal. Nikdy som sa však nevzdal. Všimol som si, že mnohí sa stavali proti mne len preto, lebo sa báli viac ľudí ako Boha. Niektorí mi však tajne fandili. Napriek tomu som horlivo hovoril iným o tom, čo som sa dozvedel z Biblie.

Pred časom som sa presťahoval do Hlohovca, kde som býval šesť rokov. Medzi spolukresťanmi som si našiel veľa cenných priateľov. Pred rokom som prišiel bývať do domova Jah jireh v Prievidzi, kde žijem doteraz. Nakoľko mi to zdravie dovoľuje, aj tu hovorím o biblickej pravde s inými.“

Na otázku, ako sa mu v domove páči, odpovedá: „Viem že nikde inde by mi nebolo lepšie!“ Teší sa z dobrej spoločnosti so svojou duchovnou rodinou a je vďačný za poskytovanú starostlivosť.

Jozko sa ako brat zapája aj do duchovného života v rámci Domova Jah jireh, za čo sme mu všetci vďační.

Ďakujeme všetkým, ktorí prispievajú svojou prácou aj finančnými darmi na chod Domova Jah jireh v Prievidzi.
Ak si želáte prispieť, svoje dary môžete poslať na bankový účet: SK80 1100 0000 0029 4102 9461.